

Nikola Šimić Tonin

KAD ČITAM KOLIJEVKU OD KAMENA

*Adolf Polegubić, **Kolijevka od kamena**, Hrvatska matica iseljenika, Zagreb 2013., pjesme*

Dugo pred sobom nisam imao poetski pismeniju knjigu pjesama nekoga našega autora, autora eruptivni potencijala, duhovne i umjetničke širine. Knjiga pjesama: **Kolijevka od kamena**, Adolfa Polegubića, neupitno razvijene literarne i estetske dimenzije, značajki oblikovane, originalne zbirke, samog gornjeg vrha, emocionalno-idejnog sadržaja, intimnog tona.

snijeg u Krakowu / snijeg u kosi / hladnoća u njedrima / hladnije / od zagrebačke zime / osamdesetih / kroz bjelinu / naziru se bijeli pogledi / bijeli neboderi / bijeli brežuljci / Tvoje lice u bjelini / kosa od snijega

„ Otkad se javio pjesničkim zbirkama potkraj osamdesetih godina Adolf Polegubić, upućenijim poznavateljima suvremenoga hrvatskog pjesništva, nezaobilazno je ime. Činjenica da su Polegubićeve pjesme ušle u novije tematske

antologije duhovnoga pjesništva govori o njegovoj temeljnoj angažiranosti i nerijetko ga atribuirao pjesnikom kršćanskog nadahnuća. *Kolijevka od kamena*, nova je njegova zbirka – kolajna zrele lirike, potvrda da u Adolfu Polegubiću imamo ne samo motivski i tematski raznorodna pjesnika, nego i liričara postojana dara i zavidne vještine pjesničkoga umijeća.“ – *Iz recenzije dr. sc. Vladimira Lončarevića.*

da sam otišao jučer / danas se ne bih / divio ljepoti cvijeća / i bogatstvu jesenjih boja / oblacima iznad Taunusa / Majni koja daleko otječe / da sam otišao jučer / nikada ne bih / ugledao lice Tvoje

Adolf Polegubić, pjesnik, pastoralni teolog, doktor znanosti, esejist, novinar, fotograf, urednik, misionar, ... rodio se u Šibeniku 1962. Dosad je objavio: *Pripadati*, pjesme, Društveni dom Peščenica, Zagreb, 1988. *Korablja*, pjesme, HKD sv. Ćirila i Metoda (danas sv. Jeronima), Zagreb, 1991. *Laici u Crkvi i društvu u Hrvatskoj od 1900.*, 6. dio doktorske disertacije, Biblioteka Ravnokotarski Cvit, Lepuri, 1999. *Tragovi*, pjesme, Biblioteka Ravnokotarski Cvit, Lepuri, 2002. *Boja plavetnila-frankfurtski fragmenti*, pjesme, HKD sv. Jeronima, Zagreb, 2006. *Povratak, integracija ili asimilacija – Razgovori o hrvatskoj dijaspori*, intervjui, Hrvatski dušobrižnički ured, Frankfurt am Main, 2006. *Stoljeće katoličkog laikata u Hrvatskoj – Duhovnost laika, njihova crkvena i društvena pozicija i njihove institucije na temelju prosudbe Drugoga vatikanskoga sabora*, Glas Koncila, Hrvatski dušobrižnički ured, Frankfurt am Main, 2007. *Čežnja za uzvišenim – Trenuci za razmišljanje*, meditacije, Hrvatski dušobrižnički ured, Frankfurt am Main, 2010. *Hrvatski iseljenički križni put*, duhovnost, Hrvatski dušobrižnički ured, Frankfurt am Main, 2012. *Katholische Laien in Kroatien* -

Ihre Spiritualitat, ihre kirchliche und gesellschaftliche Position und ihre Institutionen (Katolički laici u Hrvatskoj – Njihova duhovnost, crkvena i društvena pozicija i njihove institucije), pastoralna teologija, Fromm Verlag, Saarbrucken, 2012. *Herbstspuren* (Tragovi jeseni), pjesme na njemačkom jeziku, (prevela Kristina Kovačević), Books on Demand GmbH (BoD), Norderstedt, 2013.

ruže / da Te nema / ne znam / kome bih donosio ruže / crvene ruže / crvene / kao nebo pri paškim zalascima sunca / crvene kao ljubav / od rumenila na Tvome licu / ruže

Pjesnik Adolf Polegubić, specifičnoga pjesničkog zanosa, zamjetne lakoće autorske izražajnosti, vladanjem i čistoćom jezika, neupitnoga hrvatskoga književnoga standarda, modernoga poetskoga izričaja, riječi izbrušene do punine sjaja bez i jedne jedine izrasline u tkivu pjesme. Važuci svaku riječ, briljantne poente u vršku pjesme, duboko misaone - pamtljive nenametnute poruke, duhovnog nemira, emotivno dodirnut. Refleksija na situaciju, na doživljaj. Pjesma Adolfa Polegubića, ponavljam (za mene), sama je gornja vrh-razina, razina ugradbe sebe u svaku pjesmu. Svojevrni je ovo pjesnički atlas, poezija putovanja, eruditska poetska leksika. Svaka je pjesma sama sebi odljev.

kad voli pjesnik / kad voli pjesnik / to je nekako drukčije / riječi dobiju / boje i zvukove / satovi drukčije otkucavaju / misli plove povezanije / kad voli pjesnik / to je savršena rapsodija / polja se pretvore / u plavo / u boju Tvoje kose / u titraj Tvoga oka / u nježnost

„ Čitatelju se ta zamišljena os pokazuje kao snažno unutarnje uporište pjesnikove samosvijesti. Zbirka stihova koja je pred nama neprijeporna je cjelina: magično poetsko jedinstvo, jedna skladba – nježna poput bjeline **kolijevke od kamena**.“ - *Iz recenzije urednice knjige Vesne Kukavice.*

kolijevka od kamena / to je moj dom / i kolijevka od kamena / postelja od kadulje i vrijeska / kosa rosom posuta / to je moj dom / i Tvoje oko / ... / lica svjedoče / o radosti i tuzi / ni jedno ni drugo / ne može se sakriti / kao ni nježnost / kojom me obasipaš

PR

DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>